

वा० रा०

॥ १२३ ॥

॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ लंकामलयात् लंकासभीषवर्तिमलयात् ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ अभिगृह्य कक्षपुटेकत्वा जहार सैन्यमध्यादन्यदेशं निनाय ॥ ६८ ॥

सशैलशृंगाभिहतश्रूकोपननादरोषाच्चविवृत्यवक्रं ॥ व्याविड्यशूलंचतडित्प्रकाशंचिक्षेपहर्यक्षपतेर्वधाय ॥ ६१ ॥ तल्लुंभकर्णस्यभु
जप्रणुन्नशूलं शितं कांचनदामयष्टिं ॥ क्षिप्रं समुत्पत्य निगृह्य दोर्भ्यां बभञ्ज वेगेन सुतो निलस्य ॥ ६२ ॥ कृतं भारसहस्रस्य शूलं कालाय सं
महत् ॥ बभञ्ज जानुमारोप्य तदा हृष्टः प्लवंगमः ॥ ६३ ॥ शूलं भग्नं हनुमता दृष्ट्वा वानरवाहिनी ॥ हृष्टाननादबहुशः सर्वतश्चापि द्रुवे ॥ ६४ ॥
वभूवाथ परित्रस्तो राक्षसो विमुखो भवत् ॥ सिंहनादं च ते चक्रुः प्रहृष्टा वनगोचराः ॥ मारुतिं पूजयांच कुर्वन् शूलं तथागतं ॥ ६५ ॥
सतत्तथा भग्नमवेक्ष्य शूलंचुकोपरक्षोधिपतिर्महात्मा ॥ उत्पात्य लंकामलयात् सशृंगं जघान सुग्रीवमुपेत्य तेन ॥ ६६ ॥ सशैलशृंगाभि
हतो विसंज्ञः पपात भूमौ युधिवानरेंद्रः ॥ तं वीक्ष्य भूमौ पतितं विसंज्ञं नेदुः प्रहृष्टायुधिया तु धानाः ॥ ६७ ॥ समभ्युपेत्याद्भुतघोरवीर्यैः सकुं
भकर्णो युधिवानरेंद्रं ॥ जहार सुग्रीवमभिप्रगृह्य यथानिलो मेघमिव प्रचंडः ॥ ६८ ॥ सतं महामेघनिकाशरूपमुत्पात्य गच्छन् युधिकुं
भकर्णः ॥ रराज मेरुप्रतिमानरूपो मेरुर्यथा व्युच्छिन्नघोरशृंगः ॥ ६९ ॥ ततस्तमादाय जगाम वीरः संस्तूयमानो युधिराक्षसेंद्रः ॥ शृण्वन्नि
नादं त्रिदिवालयानां प्लवंगराजग्रहविस्मितानां ॥ ७० ॥ ततस्तमादाय तदा समेने हरींद्रमिंद्रोपममिंद्रवीर्यः ॥ अस्मिन्हते सर्वमिदं हतं
स्यात्सराघवं सैन्यमितींद्रशत्रुः ॥ ७१ ॥ विद्रुतां वाहिनीं दृष्ट्वा वानराणामितस्ततः ॥ कुंभकर्णेन सुग्रीवं गृहीतं चापिवानरं ॥ ७२ ॥ हनूमां
श्रितयामास मतिमान्मारुतात्मजः ॥ एवं गृहीते सुग्रीवे किंकर्तव्यं मया भवेत् ॥ ७३ ॥

शृंगाणि यस्य सः ॥ ६९ ॥ ततस्तमादाय जगामेति ॥ लंकामिति शेषः ॥ त्रिदिवालयानां निनादं दुःखजं शृण्वन् ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥

यु० कां०

॥ १२३ ॥

विशेषिण उद्धितात्युन्नतानि घोराणि